

דף ס.

עין משפט א.

אה"ע סימן מ פעיף ד

ד. ה. אמר לה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר ל' יום, ובא אחר וקידשה ואמר לה מעכשיו ולאחר כ' ימים, ובא שלישי וקידשה ואמר לה מעכשיו ולאחר י' ימים, אפי' מאה על הדרך הנ"ל, צריכה גט מכולם, שהיא ספק מקודשת לכולם ^ע.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעג פעיף טו

טו. טו. היו לאחיו באשתו ספק גירושין, ונפלה לפניו לייבום, חולצת ולא מתייבמת. אבל אם היה לאחיו ספק קדושין, הרי זו יכולה להתייבם.

עין משפט ג.ד.

אה"ע סימן לח פעיף ו

ו. ח. אמר לה התקדשי לי בפרוטה ע"מ שאתן לך מנה תוך ל' יום, וקידשה אחר תוך ל' יום. אם נתקיים התנאי הראשון ונתן לה מנה תוך ל' יום אינה צריכה גט מהשני, שכל האומר ע"מ כאומר מעכשיו. ואם לא נתקיים מקודשת לשני ^פ.

עין משפט ה.

אה"ע סימן לח פעיף יד

יד. יד. אמר לה התקדשי לי ע"מ שיש לי מנה, ונתן לה פרוטה ביד, אם ידוע בעדים שיש לו מנה מקודשת. ואם אין עדים מקודשת מספק,

^ע. דחיישין דילמא תנאה, דילמא חזרה, ודילמא לא תנאה ולא חזרה, עיין בח"מ ס"ק ט'.

^פ. משנה קידושין דף ס' ע"א, ואם לא אמר לה ע"מ אלא אם אתן לך מנה תהיה מקודשת, וקידשה אחר בנתיים, מקודשת לשני.

אפי' שאומר בעצמו אין בידי^ז.

עין משפט ו.

אה"ע סימן לח פעיף יח

יח טו. אמר לה ע"מ שאראך מנה, אינה מקודשת עד שיראנה מנה שלו, ואפי' הראה מנה שיש לו בעיסקא מאחרים, אינה מקודשת. וי"א דאפי' מגיע מחלקו מן הרווח מנה, אינה מקודשת מאחר שעדיין לא חלקו^ק.

עין משפט ז.ז.

אה"ע סימן לח פעיף ו

עיין לעיל עין משפט ג.ד.

עין משפט ט.

אה"ע סימן קמג פעיף ב

ב ב. המגרש על תנאי, כשיתקיים התנאי תהיה מגורשת בשעה שיתקיים, ולא בשעת נתינת הגט לידה. וע"כ הבעל יכול לבטל הגט, או להוסיף על תנאו, או להתנות תנאי אחר כל זמן שלא נתקיים התנאי הראשון. מת הבעל או אבד הגט, או נשרף קודם שיתקיים התנאי, אינה מגורשת, ואם נישאת תצא^ר.

ב ג. אמר לה בלשון על מנת, או מעכשיו, כשיתקיים התנאי תהיה מגורשת משעת נתינת הגט לידה^ש. לפיכך אינו יכול לבטל ולא להוסיף על תנאו, ולכתחילה לא תנשא קודם קיום התנאי, ואם נישאת תפרוש

ז. אבל אם אנו רואים המנה בידו, חזקה שכל מה שביד האדם שלו, ולא צריך עדים כ"כ בח"מ בשם הר"ן, וה"ה האומר ע"מ שיש לי ביד פלוני מנה, אם יש עדים מקודשת, ואם לאו ספק, אפי' אותו פלוני אומר שאין לו בידי דשמה עשו קנוניא, מתוספתא.

ק. כיון שלא הגיע זמן העסק, הרווח משתעבד לעסק, ואם הגיע זמן החלוקה הוי כאילו היה בידו, כ"כ הח"מ, והב"ש, וכך משמע מהר"ן.

ר. דעת הר"ן והמגיד והרשב"א והב"י שכל זמן שלא נתקיים התנאי הוי כאלו אינה מגורשת, לכן אם נישאת לאחר תצא, אפי' אם הגט קיים ואפי' אם נתקיים התנאי אחר שנשאת, מ"מ הואיל ונישאת קודם הקיום של התנאי הוי כזינתה ואסורה לבועל ולבעל, אך לדעת הרמב"ם בפ"ד אם נישאת לא תצא, ויתקיים התנאי אח"כ, וכן נראה דעת השו"ע. דס"ל להרמב"ם שכל זמן שלא נתקיים התנאי הוי ספק מגורשת.

ש. גם באמר ע"מ יכול הבעל לבטל תנאו ותהיה מגורשת מיד בלי שיטול הגט שוב ממנה ויתנו לה. והחילוק הוא דאם רוצה לבטל הגט או להתנות תנאי אחר, אז בע"מ דהגט

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ממנו עד שיתקיים התנאי. מ"מ בתנאי שהוא בידה, והוא בשב ואל תעשה, לא חיישינן שמא תעבור עליו, ומותרת לינשא מיד **ת**.

ב ד. י"א דאפי' לא אמר מעכשיו או ע"מ או מהיום, דינו כאומר מהיום, משום דזמנו של גט מוכיח עליו, ופסקינן לחומרא. וי"א דאפי' בתנאי דמעכשיו יכול לבטלו לגט, ויש להחמיר.

דף ס:

עין משפט א.

אה"ע סימן קמג פעיף ג

ג ה. אמר לה הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי ר' זוז מכאן ועד ל' יום, ונתנה לו בתוך ל' יום בעל כורחו הרי זה גט פסול **א**, עד שתתן לו מדעתו. ואם מת באמצע אינו גט, אך אם לא קבע לה זמן ומת באמצע, חולצת ולא מתייבמת, דאין הגט בטל בכה"ג.

עין משפט ב.

אה"ע סימן לח פעיף יד

עיין לעיל דף ס. עין משפט ה

עין משפט ג.

אה"ע סימן לח פעיף יח

עיין לעיל דף ס. עין משפט ו

חל מיד אינו יכול, ובתנאי דאם, שעדיין לא חל הגט, יכול לבטלו, אך לבטל התנאי יכול לבטל בשניהם, וא"צ ליטול הגט ממנה, ב"ש ס"ק א'. ועיין בב"ש סי' ק"כ ס"ק ט"ז. **ת**. השו"ע סתם כדעת הרמב"ן והרשב"א שבתנאי שאינו בידה או שהוא בידה ובקו"ע אסורה להנשא, שמא לא יתקיים התנאי, אבל לדעת הרמב"ם כל שבידה אפי' בקום ועשה לא חיישינן שתעבור ומותרת להנשא, כ"כ ב"ש ס"ק ד'. **א**. דעת הרמב"ם דס"ל דנתנה בע"כ הוי נתנה ומגורשת מעיקר הדין, אלא הגט פסול מדרבנן ואם נישאת לא תצא. ואפי' אם הבעל אינו רוצה לקבל כלל, אך לדעת הרא"ש והרשב"א בנתנה בע"כ הוי ספק מגורשת כ"כ הב"ש ס"ק ז'.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן לח סעיף יט ב

טז. ע"מ שיש לי בית כור עפר^ב, אם יש עדים שיש לו מקודשת, ואם לאו ספק מקודשת. אפי' שאומר שאין לו דשמא מתכוון לקלקלה.

עין משפט ו.

אה"ע סימן לח סעיף כא

כא. על מנת שאראך בית כור עפר, הרי זו מקודשת, ויראנה; ואם הראה ששכר מאחרים, או שלקה באריסות, אינה מקודשת. הגה: אבל אם יש לו קרקע שמעלה ממנה מס, הרי היא מקודשת, דהא הקרקע שלו, ובלבד שיהא לו בכדי בית כור עפר שאינו מעלה מס, דע"מ שיהא לו בית כור עפר שלו גמור משמע (הר"ן פ' האומר).

עין משפט ז.

אה"ע סימן לח סעיף יט

עיי' לעיל עין משפט ד

עין משפט זז.

אה"ע סימן לח סעיף כא

עיי' לעיל עין משפט ו

ב. היינו שיש לו במקום אחד, אבל אם יש לו בית כור בשניים או שלושה מקומות, אין מצטרפין.